

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av vissa bestämmelser i ändringarna av bilagan till 1978 års internationella konvention angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning och i koden för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner ändringarna av bilagan till 1978 års internationella konvention angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning och koden för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning, som antogs av partskonferensen i London 1995. Genom ändringarna överensstämmer konventionen bättre med de faktiska förhållandena inom sjöfarten. Till konventionen fogades också bestämmelser om bl.a. minimivilotider för vaktpersonal.

Ändringarna har trätt i kraft för parterna, förutom Finland, den 1 februari 1997. Finland inlämnade en reservation om godkännandet av ändringarna, eftersom ett godkännande förutsatte att lagen om arbetstiden till sjöss och lagen om arbetstiden på inhemska fartyg ändrades. Dessa ändringar har gjorts genom lagen om ändring av sjöarbetstidslagen och lagen om ändring av lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart, vilka båda har givits den 17 oktober 1997. Lagarna trädde i kraft den 1 november 1997.

Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) sjösäkerhetskommitté (MSC) har vid sitt 68:e möte den 4 juli 1997 genom resolutionerna MSC.66(68) och 67(68) antagit ändringar till STCW-95-konventionen. Ändringarna har godtagits av parterna, förutom Finland, den 1 juli 1998 och de får folkrättslig giltighet den 1 januari 1999.

När riksdagen har godkänt ändringarna av bilagan till den internationella konvention angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning och koden för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning kommer depositarien för konventionen, dvs. IMO, genast att underrättas om att Finland godtar dessa ändringar samt ändringarna som antogs av sjösäkerhetskommittén vid dess 68:e möte. Ändringarna träder i kraft för Finlands del sex månader efter deponeringen av anslutningsinstrumentet hos IMO:s generalsekreterare.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

Internationell reglering

Internationella konventionen angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (i det följande STCW-78-konventionen, FördrS 22/1984) antogs vid en diplomatkonferens 1978. Konventionen ändrades betydligt av partskonferensen i London 1995 (i det följande STCW-95-konventionen).

Genom resolution 2 antog konferensen dessutom koden för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (STCW-koden), vars bestämmelser kompletterar bestämmelserna i konventionsbilagan. STCW-koden består av två delar. Del A innehåller de obligatoriska krav i fråga om bestämmelserna i STCW-95-konventionen som konventionsbilagan hänvisar till. Bestämmelserna i del A anger de detaljerade obligatoriska minimikrav som konventionsstaterna skall uppfylla för att sätta i kraft STCW-95-konventionen fullt ut. Del B innehåller rekommenderande riktlinjer, vilka gäller bestämmelserna i konventionsbilagan.

I samband med ändringarna 1995 ändrades inte artiklarna i 1978 års konvention, endast konventionsbilagan ändrades. Bilagan till 1978 års konvention innehåller de ändringar som gjordes av 1995 års partskonferens i 1978 års internationella konvention angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (STCW-78-konventionen och STCW-95-konventionen).

Slutakten från konferensen 1995 har som bilag 1 resolution 1 om antagande av ändringar av bilagan till 1978 års konvention. Ändringarna av bilagan till 1978 års internationella konvention angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning ingår som bilaga till resolution 1.

Med konventionens regler (regulations) förstås reglerna i konventionsbilagan. Dessa regler kompletteras av de obligatoriska bestämmelserna i del A av STCW-koden. En hänvisning till ett krav i en regel är samtidigt en hänvisning till motsvarande sektion i del A i STCW-koden. Vid tillämpningen av

reglerna bör de anvisningar och förklaringar i del B i STCW-koden vilka anknyter till reglerna beaktas i den utsträckning som är möjlig för att åstadkomma en mera enhetlig tillämpning av bestämmelserna i konventionen.

Slutakten från konferensen har som bilag 2 resolution 2 om antagande av koden för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning. Resolution 2 visar att konferensen ansåg det viktigt att detaljerade obligatoriska utbildningskrav och andra obligatoriska bestämmelser utarbetades. Dessa krav behövs för att samtliga sjöfarare skall ha lämplig utbildning, erfarenhet, kvalifikationer och kompetens för att sköta sina uppgifter på ett sätt som tillgodoser säkerheten för liv och egendom till sjöss samt skyddet av den marina miljön.

I resolution 2 noterade konferensen att i enlighet med punkt 2 i regel I/1 i den ändrade bilagan till 1978 års STCW-konvention kompletterar del A av STCW-koden reglerna som ingår som bilaga till konventionen och en hänvisning till ett krav i en regel är samtidigt en hänvisning till motsvarande sektion i del A i STCW-koden.

Bilaga 2 till resolution 2 innehåller del B av koden för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (STCW-koden). Del B av koden innehåller rekommenderande riktlinjer till bestämmelserna i STCW-konventionen och dess bilaga.

Riktlinjerna avser att bistå parterna av STCW-konventionen och dem som ansvarar för ikraftsättandet, tillämpningen och genomförandet av åtgärderna i konventionen för att konventionen skall ha verkan till fullo på ett enhetligt sätt. De föreslagna åtgärderna är inte obligatoriska. Genom exemplen vill man visa hur vissa konventionsförpliktelser kan följas.

STCW-78-konventionen, som fortsättningsvis är i kraft under en övergångsperiod, har genomförts i Europeiska gemenskapen genom rådets direktiv 94/58/EG (EGT L 319, 12.12.1994, s. 28). Europeiska kommissionen överlämnade den 2 oktober 1996 ett förslag till rådet om antagande av rådets direktiv om ändring av direktiv 94/58/EG .

Rådet fastställde en gemensam ståndpunkt om ändring av direktivet den 20 oktober 1997, vilken har publicerats i EG:s officiella tidning, nr C 389.

Genom ändringarna 1995 fick IMO rätt att kontrollera att parterna har genomfört utbildningskraven fullt ut. Genom ändringarna överensstämmer konventionen bättre med de faktiska förhållandena inom sjöfarten. Samtidigt fastställdes enhetliga minimikrav för de kvalifikationer som gäller för sjöfarare, beaktades den tekniska utveckling som skett ombord och de moderna utbildningsmetoderna. Dessutom säkerställde man ett effektivt genomförande av regler och bestämmelser om detta. Till konventionen fogades även bestämmelser om minimivilotider för vaktgående personal.

Med en not av den 9 november 1995 meddelade IMO:s generalsekreterare att ändringarna av STCW-konventionen skulle anses godtagna den 1 augusti 1996, om inte mer än en tredjedel av parterna eller parterna vilkas sammanlagda handelsflottor utgör minst 50 % av bruttodräktigheten för världens handelsfartyg med en bruttodräktighet av 100 registerton eller mer meddelar att de motsätter sig ändringarna. Dessutom meddelade IMO:s generalsekreterare att om ändringarna anses ha blivit godtagna på ovan nämnt sätt, skall de träda i kraft den 1 februari 1997.

Med en not av den 12 juli 1996 meddelade utrikesministeriet IMO:s generalsekreterare att Finland i det skedet inte kunde godta ändringarna i konventionen, eftersom de till vissa delar stred mot gällande finsk lagstiftning. I noten meddelades också att Finlands regering har för avsikt att ändringarna skall godtas då de nödvändiga ändringarna gjorts i den nationella lagstiftningen.

Med en not av den 1 september 1996 har IMO:s generalsekreterare meddelat att 1995 års ändringar i STCW-konventionen träder i kraft den 1 februari 1997 för samtliga parter förutom Finland.

STCW-95-konventionen tillämpas stegvis från den 1 februari 1997 och den tillämpas fullt ut från den 1 februari 2002.

Finsk lagstiftning

STCW-95-konventionen har införlivats med finsk lagstiftning genom att förordningen om fartygsbemanning och fartygsper-

sonalens behörighet (250/1984) totalreviderats. Förordningen om fartygsbemanning, besättningens behörighet och vakthållning (1256/1997) gavs den 19 december 1997 och den trädde i kraft den 1 januari 1998. Den 19 december 1997 utfärdade trafikministeriet ett beslut om fartygsbemanning, besättningens behörighet och vakthållning. Beslutet trädde i kraft den 1 januari 1998.

I förordningen och i trafikministeriets beslut om fartygsbemanning, besättningens behörighet och vakthållning kunde man beakta rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av en ändring av direktiv 94/58/EG (EGT C 389/97, s. 1). Enligt artikel 2.1 i rådets gemensamma ståndpunkt skall medlemsstaterna sätta i kraft de ändringar som är nödvändiga för att följa direktivet, senast den 1 juli 1999 eller ett år efter datumet för antagandet av direktivet, beroende på vilken dag som infaller tidigast. Om direktivet antas slutligt, kommer sannolikt några smärre preciseringar att behövas i gällande lagstiftning.

Då den nya förordningen upphävde förordningen om fartygsbemanning och fartygspersonalens behörighet jämte ändringar, förblev, enligt övergångsbestämmelsen, likväl förordningens 27 § och 7—9 kap. i kraft till den 1 februari 2002. Övergångsbestämmelsen grundar sig på övergångsbestämmelserna i STCW-95-konventionen.

Bestämmelserna om minimivilotider för vaktgående personal i STCW-95-konventionen förutsatte ändringar av lagreglerna i Finland. De nya bestämmelserna har införts i den finska lagstiftningen genom ändringar av sjöarbetstidslagen (296/1976) och lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart (248/1982). Lagen om ändring av sjöarbetstidslagen (942/1997) och lagen om ändring av lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart (943/1997) trädde i kraft den 1 november 1997.

I regeringens proposition om de nämnda lagarna (RP 96/1997 rd) sägs det uttryckligen att avsikten är att ändra lagarna så att det skall motsvara de ändringar som gjorts i STCW-konventionen 1995. I lagarna har intagits bestämmelser om vaktpersonalens minimivilotider och vaktschema.

Bestämmelserna om minimivilotider för sjömän har koncentrerats till 9 a § sjöarbetstidslagen och 12 a § lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart. Den som går vakt skall ges en vilotid på minst tio timmar under

varje period av 24 timmar. Vilotiden kan dock fördelas på högst två perioder, av vilka den ena skall fortgå oavbrutet i minst sex timmar. Under högst två på varandra följande perioder av 24 timmar kan minimivilotiden för den vaktgående personalen förkortas till 6 timmar åt gången, om arbetstagaren under varje sjudygnsperiod ges en vilotid på minst 70 timmar.

I STCW-95-konventionen förutsätts att vaktscemat skall finnas till påseende på en synlig plats. En bestämmelse om detta har intagits i 19 a § sjöarbetstidslagen och 12 a § 3 mom. lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart.

2. Propositionens verkningar

Ändringarna i STCW-konventionen har redan tagits in i den nationella lagstiftningen genom lagen om ändring av sjöarbetstidslagen och lagen om ändring av lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart samt förordningen om fartygsbemanning, besättningens behörighet och vakthållning. Propositionen har därför varken ekonomiska eller organisatoriska konsekvenser.

3. Beredningen av propositionen

Regeringens proposition har beretts som tjänsteuppdrag vid utrikesministeriet och trafikministeriet. Förslaget har inte varit ute på remiss.

Utrikesministeriet har inbegärt utlåtanden om godkännandet av 1995 års ändringar av STCW-konventionen. Utlåtandena inbegärdes av trafikministeriet, arbetsministeriet och sjöfartsstyrelsen och samtliga utlåtanden förordade ett godkännande.

Regeringens proposition om ändring av sjöarbetstidslagen och lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart bereddes i delegationen för sjömansärenden vid arbetsministeriet. I delegationen var såväl arbetstagar sidan som löntagarsidan representerade. Delegationen var enig.

Eftersom förslaget till direktiv om ändring av rådets direktiv 94/58/EG innehöll bestämmelser som hör till lagstiftningens område, informerades riksdagen om förslaget i enlighet med 54 b § riksdagsordningen (U 16/1997 rd). Direktivet om ändringen av direktiv 94/58/EG behandlades flera gånger i trafiksektionen under kommittén för EU-ärenden samt i arbetsutskottet till delegationen för sjömansärenden.

DETALJMOTIVERING

1. Avtalsändringens innehåll

Bilagan till resolution I, som innehåller ändringarna till bilagan till 1978 års internationella konvention angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning är den viktigaste delen av 1995 års konvention.

Kapitel I i bilagan innehåller allmänna bestämmelser. I regel I/1 ingår definitioner och förtydliganden. Som ett exempel på uppläggnings av STCW-95-konventionen kan konstateras att mera detaljerade regler om definitionerna och förtydligandena framgår av koden i bilaga 1 till bihang 2 till konferensens slutakt. Koden består av en A-del som är obligatorisk och en B-del som innehåller rekommenderande riktlinjer, vilka avser att främja STCW-konventionens mål.

I kapitel I i bilagan finns, utöver definitionerna och förtydligandena, även regler om

- behörighetsbrev och kompetensbevis
- principerna vid kustfart
- inspektionsförfarande
- nationella bestämmelser
- utbildning och utvärdering samt
- ingivande av information
- kvalitetskrav
- hälsokrav samt beviljande av behörighetsbrev och registrering
- erkännande av behörighetsbrev
- förnyande av behörighetsbrev
- användning av simulatorer
- utförande av test
- rederiets ansvar samt
- övergångsbestämmelser.

De ändringar som antogs vid sjösäkerhetskommitténs 68:e möte genom resolutionerna MSC.66(68) och 67(68) innebär att utbildningskraven för nödsituationer gäller personalen på samtliga passagerarfartyg, inte endast ro-ro-fartyg. Meningen är att Finland

skall ansluta sig även till dessa konvention-sändningar.

I kapitel II av bilagan bestäms om de minimibehörighetskrav som gäller för befäl och däcksavdelning. Minimikraven har klassificerats enligt fartygets bruttodräktighet och med hänsyn till om fartyget används i kustfart eller inte. Bruttodräktighetsklassificeringen är 500, 500—3000 eller över 3000.

Kapitel III av bilagan innehåller minimibehörighetskraven för maskinavdelningens befäl och manskap. Det avgörande kriteriet är centralmaskinens maximieffekt. Gränserna dras vid 750 kW och 3000 kW.

Kapitel IV av bilagan innehåller reglerna om radiokommunikation och radiopersonal. De obligatoriska bestämmelserna om radiovakthållningen finns i radioreglementet och i 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (SOLAS-konventionen, FördrS 11/1981). Bestämmelserna om underhåll av radioutrustning finns likaså i SOLAS-konventionen och i IMO:s anvisningar.

Kapitel V av bilagan innehåller särskilda utbildningskrav för personal ombord på fartyg av viss typ. De särskilda kraven i detta kapitel gäller befälhavare, befäl, manskap och annan personal på tankfartyg och ro-ro-passagerarfartyg.

Kapitel VI av bilagan innehåller anvisningar beträffande nödsituationer, arbetarskydd, sjukvård och överlevnad. För erhållande av behörighetsbrev finns särskilda obligatoriska minimikrav i fråga om användningen av livräddningsbåtar, livflottar, beredskapsbåtar och snabbgående beredskapsbåtar. Kapitlet innehåller också obligatoriska minimibestämmelser om avancerad brandbekämpning samt obligatoriska minimibestämmelser avseende medicinsk första hjälp och sjukvård.

Kapitel VII innehåller de villkor som gäller för utfärdande av s.k. alternativa certifikat samt principerna som styr utfärdandet.

Kapitel VIII i bilagan innehåller bestämmelserna om vakthållning. Kapitlet fastställer de villkor som myndigheterna skall kräva för att förhindra uttröttnings- eller vaktgående personalen. Bestämmelserna om vakthållningen hör till lagstiftningens område till den del som gäller vilotiderna för personalen som går vakt. Regel VIII/2 innehåller bestämmelser om vakthållningsarrangemang och om de principer som skall iakttas vid vakthållning. Trafikministeriets beslut

1257/1997 tar hänsyn till denna regel och de mera detaljerade bestämmelser som anknyter till den.

2. Ikraftträdande

Ändringarna 1995 till STCW-konventionen har trätt i kraft den 1 februari 1997 i förhållande till samtliga konventionsparter förutom Finland. För Finlands del träder ändringarna i kraft sex månader efter depoteringen av anslutningsinstrumentet hos IMO:s generalsekreterare.

Meningen är att i fördragsserien publicera de av partskonferensen 1995 antagna resolutionerna 1 och 2 samt regel A-VIII/1 om tjänstbarhet, vilken ingår som bilaga till resolution 2. I fråga om de övriga bilagorna kommer ett meddelande att publiceras om att ändringarna hålls framlagda och kan erhållas på Sjöfartsverket, som även lämnar uppgifter om dem på finska och svenska.

3. Behovet av riksdagens samtycke

Regeringens proposition om ändring av sjöarbetstidslagen och av lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart gavs den 13 juni 1997. Propositionen avsåg att ändra de nämnda lagarna så att de motsvarar ändringarna 1995 av STCW-konventionen. Regeringens proposition innehöll ingen kläm om godkännande av ändringen av STCW-konventionen. Riksdagen godkände regeringens förslag om ändring av sjöarbetstidslagen och av lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart den 26 september 1997. Lagarna gavs den 17 oktober 1997 och de trädde i kraft den 1 november 1997.

Eftersom 1995 års ändring av STCW-konventionen innehåller bestämmelser som hör till lagstiftningens område och som satts i kraft i Finland genom de nämnda lagarna, måste konventionsändringen godkännas av riksdagen. Detta motsvarar grundlagsutskottets ståndpunkt i utlåtandet 19/1995 rd av den 29 november 1995. Enligt utlåtandet skall godkännandet av en konvention beslutas i riksdagen i sådana fall då ikraftträdandelagar med sakinnehåll används. Grundlagsutskottet har upprepat sin uppfattning i utlåtandet 4/1998 rd av den 20 februari 1998.

Med stöd av det ovan anförda och i enlighet med 33 § regeringsformen föreslås

att Riksdagen godkänner de bestämmelser som kräver Riksdagens samtycke i de i London den 7 juli 1995 beslutade ändringarna till bilagan till den internatio-

nella konventionen angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakt-hållning samt i koden för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning.

Helsingfors den 9 oktober 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Tf. utrikesminister
Statsminister *Paavo Lipponen*

(Översättning)

**BIHANG 1 TILL KONFERENSENS
SLUTAKT**

RESOLUTION 1

**ANTAGANDE AV ÄNDRINGAR TILL
1978 ÅRS INTERNATIONELLA
KONVENTION ANGÅENDE NORMER
FÖR SJÖFOLKS UTBILDNING,
CERTIFIERING OCH VAKTHÅLLNING**

KONFERENSEN,

SOM HÄNVISAR till artikel XII 1 b i 1978 års internationella konvention angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (härefter benämnd "konventionen"), beträffande proceduren för ändring av konventionen genom en konferens med parterna,

SOM BEHANDLAT ändringar till konventionens bilaga, vilka föreslagits och delgivits organisationens medlemmar och konventionens alla parter i syfte att ersätta gällande text i konventionsbilagan,

1. ANTAR i enlighet med konventionens artikel XII 1 b.ii ändringar av konventionsbilagan, texten till ändringarna är angiven i bilagan till denna resolution;

2. BESTÄMMER i enlighet med konventionens artikel XII 1 a.vii 2 att de ändringar som är fogade till resolutionen skall anses ha godtagits den 1 augusti 1996 om inte före detta datum mer än en tredjedel av konventionens parter eller parter vars sammanlagda handelsflottor utgör minst 50 % av bruttodräktigheten för världens handelsfartyg med en bruttodräktighet av 100 registerton eller mer, har underrättat generalsekreteraren om att de motsätter sig ändringarna;

**ATTACHMENT 1 TO THE FINAL ACT
OF THE CONFERENCE**

RESOLUTION 1

**ADOPTION OF AMENDMENTS TO THE
ANNEX TO THE INTERNATIONAL
CONVENTION ON STANDARDS OF
TRAINING, CERTIFICATION AND
WATCHKEEPING FOR SEAFARERS,
1978**

THE CONFERENCE,

RECALLING article XII(1)(b) of the International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Seafarers, 1978 (hereinafter referred to as "the Convention"), concerning the procedure for amending the Convention by a Conference of Parties,

HAVING CONSIDERED amendments to the annex to the Convention proposed and circulated to the Members of the Organization and to all Parties to the Convention, to replace the existing text of the annex to the Convention.

1. ADOPTS, in accordance with article XII (1)(b)(ii) of the Convention, amendments to the annex to the Convention, the text of which is set out in the Annex to the present resolution;

2. DETERMINES, in accordance with article XII (1)(a)(vii) 2 of the Convention, that the amendments annexed hereto shall be deemed to have been accepted on 1 August 1996, unless, prior to that date, more than one third of Parties to the Convention or Parties, the combined merchant fleets of which constitute not less than 50 % of the gross tonnage of the world's merchant shipping of ships of 100 gross register tons or more, have notified the Secretary-General that they object to the amendments;

3. UPPMANAR parterna att notera att i enlighet med konventionens artikel XII 1 a.ix träder de ändringar som är fogade till resolutionen i kraft den 1 februari 1997 efter det att de har ansetts godtagna i enlighet med punkt 2 ovan.

3. INVITES Parties to note that, in accordance with article XII (1)(a)(ix) of the Convention, the amendments annexed hereto shall enter into force on 1 February 1997 upon being deemed to have been accepted in accordance with paragraph 2 above.

BILAGA**BIHANG 2 TILL KONFERENSENS
SLUTAKT****RESOLUTION 2****ANTAGANDE AV KODEN FÖR
SJÖFOLKS UTBILDNING, CERTI-
FIERING OCH VAKTHÅLLNING**

KONFERENSEN,

SOM ANTAGIT resolution 1 om antagande av 1995 års ändringar till bilagan till 1978 års internationella konvention angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning, (STCW-konventionen),

SOM HÄNVISAR TILL betydelsen av att etablera obligatoriska normer för kompetens och andra obligatoriska bestämmelser som behövs för att säkerställa att allt sjöfolk blir lämpligt utbildat och tränat, adekvat erfarenhet, kunnigt och kompetent för att fullgöra sina uppgifter på ett sätt som tillgodoser säkerheten för liv och egendom till sjöss och skyddet av den marina miljön,

SOM OCKSÅ HÄNVISAR TILL behovet av att tillåta lämpliga ändringar av sådana obligatoriska normer och bestämmelser för att effektivt svara upp mot förändringar i teknologi, drift, praxis och procedurer ombord på fartyg,

SOM ERINRAR OM att en stor procent av sjöolyckorna och föroreningarna orsakas av mänskliga misstag,

SOM INSER att ett effektivt sätt att minska de risker som är förenade med mänskliga misstag vid drift av sjögående fartyg är att säkerställa att högsta möjliga standard på utbildning, certifiering och kompetens bibehålls,

ANNEX**ATTACHMENT 2 TO THE FINAL ACT
OF THE CONFERENCE****RESOLUTION 2****ADOPTION OF THE SEAFARERS'
TRAINING, CERTIFICATION AND
WATCHKEEPING CODE**

THE CONFERENCE,

HAVING ADOPTED resolution 1 on the Adoption of the 1995 amendments to the Annex to the International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Seafarers (STCW), 1978,

RECOGNIZING the importance of establishing detailed mandatory standards of competence and other mandatory provisions necessary to ensure that all seafarers shall be properly educated and trained, adequately experienced, skilled and competent to perform their duties in a manner which provides for the safety of life and property at sea and the protection of the marine environment,

ALSO RECOGNIZING the need to allow for the timely amendment of such mandatory standards and provisions in order to effectively respond to changes in technology, operations, practices and procedures used on board ships,

RECALLING that a large percentage of maritime casualties and pollution incidents are caused by human error,

APPRECIATING that one effective means of reducing the risks associated with human error in the operation of seagoing ships is to ensure that the highest practicable standards of training, certification and competence are maintained,

hålls beträffande det sjöfolk som är anställt på sådana fartyg,

SOM ÖNSKAR uppnå och bibehålla högsta praktiskt möjliga standard beträffande säkerheten för liv och egendom till sjöss och i hamn och för skyddet av den marina miljön,

SOM BEHANDLAT koden för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (STCW-koden) som består av del A — Obligatoriska normer beträffande bestämmelser i bilagan till 1978 års STCW-konvention i dess ändrade lydelse, och del B — Rekommenderade anvisningar beträffande bestämmelser i 1978 års STCW-konvention i dess ändrade lydelse, föreslagen och delgiven alla medlemmar i organisationen (IMO) och konventionens alla parter,

SOM NOTERAR att regel I/1, punkt 2, i den ändrade bilagan till 1978 års STCW-konvention föreskriver att del A av STCW-koden utgör tillägg till de regler som är fogade till konventionen och att varje hänvisning till ett krav i en regel också utgör en hänvisning till motsvarande sektion i STCW-kodens del A,

1. ANTAR:

1. koden för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (STCW-koden) del A — Obligatoriska normer beträffande bestämmelser i bilagan till 1978 års STCW-konvention i dess ändrade lydelse, som är införd i bilaga 2 till denna resolution;

2. koden för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning, STCW-koden, del B — Rekommenderade anvisningar beträffande bestämmelser i STCW-konventionen i dess ändrade lydelse och i dess bilaga, som är införd i bilaga 2 till denna resolution.

2. BESLUTAR:

1. att bestämmelserna i STCW-kodens del A skall träda i kraft för alla parter till 1978 års STCW-konvention i dess ändrade lydelse, vid samma tidpunkt och på samma sätt som ändringarna till den konventionen, vilka antagits av konferensen;

2. att rekommendera att de anvisningar som är införda i STCW-kodens del B bör beaktas av alla parter till 1978 års STCW-konvention i dess ändrade lydelse, från och med det datum då ändringarna till STCW-konventionen, vilka antagits av konferensen träder i kraft;

maintained in respect of the seafarers who are employed on such ships,

DESIRING to achieve and maintain the highest practicable standards for the safety of life and property at sea and in port and for the protection of the environment,

HAVING CONSIDERED the Seafarers' Training, Certification and Watchkeeping (STCW) Code, comprised of part A — Mandatory standards regarding provisions of the Annex to the 1978 STCW Convention, as amended, and part B — Recommended guidance regarding provisions of the 1978 STCW Convention, as amended, proposed and circulated to all Members of the Organization and all Parties to the Convention,

NOTING that regulation I/1, paragraph 2, of the amended Annex to the 1978 STCW Convention provides that part A of the STCW Code supplements the regulations annexed to the Convention and that any reference to a requirement in a regulation also constitutes a reference to the corresponding section of part A of the STCW Code,

1. ADOPTS:

1. the Seafarers' Training, Certification and Watchkeeping (STCW) Code, part A — Mandatory standards regarding provisions of the Annex to the 1978 STCW Convention, as amended, set out in Annex 1 to the present resolution;

2. the Seafarers' Training, Certification and Watchkeeping (STCW) Code, part B — Recommended guidance regarding provisions of the 1978 STCW Convention, as amended, and its Annex, set out in Annex 2 to the present resolution;

2. RESOLVES:

1. that the provisions of part A of the STCW Code shall enter into force for each Party to the 1978 STCW Convention, as amended, on the same date and in the same manner as the amendments to that Convention adopted by the Conference;

2. to recommend that the guidance contained in part B of the STCW Code should be taken into account by all Parties to the 1978 STCW Convention, as amended, as from the date of entry into force of the amendments to that Convention adopted by the Conference;

3. ANMODAR Internationella sjöfartsorganisationen:

1. att hålla bestämmelserna i STCW-koden, del A och del B, under granskning och i lämplig omfattning samråda med Internationella arbetsorganisationen, Internationella teleorganisationen och Världshälsoorganisationen och uppmärksamma sjösäkerhetskommittén på behov av framtida ändringar av koden för övervägande och antagande när så befinns lämpligt;

2. att kommunicera denna resolution och varje framtida ändring som kan komma att antas till alla parter till STCW-konventionen.

3. INVITES the International Maritime Organization:

1. to keep the provisions of parts A and B of the STCW Code under review and consult, as may be appropriate, with the International Labour Organization, the International Telecommunication Union and the World Health Organization and to bring the need for any future amendment thereto to the attention of the Maritime Safety Committee for consideration and adoption as may be appropriate;

2. to communicate this resolution and any future amendment thereto that may be adopted, to the attention of all Parties to the STCW Convention.

KAPITEL VIII

NORMER BETRÄFFANDE VAKTTJÄNST

Sektion A—VIII/1 Tjänstbarhet

1. Alla som tilldelas uppgift som vakthavande befäl eller som deltar i vakthållning som manskap skall ges minst tio timmars vila under varje 24-timmarsperiod.

2. Vilotimmarna får delas upp men högst i två perioder, en av dessa skall ha en längd av minst sex timmar.

3. Kraven beträffande viloperioder som anges i punkterna 1 och 2 behöver inte uppfyllas i händelse av en nödsituation eller under övningar eller under andra "övergripande driftsförhållanden".

4. Utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1 och 2, får minimiperioden av tio timmar minskas till minst sex på varandra följande timmar, förutsatt att varje sådan minskning inte utsträcks utöver två dygn och att minst 70 timmars vila erbjuds under varje sjudygnsperiod.

5. Myndigheterna skall kräva att vakscheman anslås på plats där de är lätt tillgängliga.

CHAPTER VIII

STANDARDS REGARDING WATCHKEEPING

Section A—VIII/1 Fitness for duty

1. All persons who are assigned duty as officer in charge of a watch or as a rating forming part of a watch shall be provided a minimum of 10 hours of rest in any 24-hour period.

2. The hours of rest may be divided into no more than two periods, one of which shall be at least 6 hours in length.

3. The requirements for rest periods laid down in paragraphs 1 and 2 need not be maintained in the case of an emergency or drill or in other overriding operational conditions.

4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, the minimum period of ten hours may be reduced to not less than 6 consecutive hours provided that any such reduction shall not extend beyond two days and not less than 70 hours of rest are provided each seven day period.

5. Administrations shall require that watch schedules be posted where they are easily accessible.

